

# KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

**HUGO NYBERG**

Vastaava

Johanneksentie 4 - Puh. 38 154



**RURIK PITKÄNEN**

Toimitussihteeri

Kalevankatu 32 B

N:o 10 - Lokakuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa

Hinta 20 markkaa koko vuodelta

35. vuosikerta 1930

## JATKO-OPETUSKYSYMYKSEN JOHDOSTA

Johtaja E. J. Pesosen pitämä esitelmä Turun esitelmäpäivillä

Keskeisimmäksi kysymykseksi maamme kuuromykkäin keskuudessa on viime aikoina tullut jatko-opetusasia. Erityisellä innolla ovat kuuromykkäit itsen vetäneet esille, asia, josta jo kerran on ollut kysymys. Tämä on todistuksena siinä, että maamme kuuromykkäin opetusasiassa on vielä jotakin kesken-eräistä, joka lisätyllä ja laajennetulla opetuksella olisi täydennettävä. Ja me kuuromykkäin opettajat ja kasvattajat myönnämme, että kuuromykkäin jatko-opetus heidän yleissivistyksessä ja ammattitaitonsa kohottamiseksi on tarpeen ja heidän paremmalle toimeentulolleen välttämätön.

Mutta miten tämä olisi parhaiten ja tarkoitustaan vastaavammin toteutettavissa, on kysymys, joka käytännöllisten vaikeuksien takia ei ole helposti ratkaistu.

Kuuromykkäin jatko-opetusasia on jo monta kertaa ennen ja etenkin nyt viime aikoina ollut keskustelun alaisena, jopa joutunut niin pitkälle, että erityinen komitea on asetettu tekemään ehdotusta jatko-opetuksen järjestämiseksi maassamme. Siitä on kirjoitettu, etsitty keinoja, tietä, joka veisi perille. Mahdollisesti tässäkin tilaisuudessa, lukuissain kuuromykkäin keskuudessa näillä valistuspäivillä, saadaan valaistusta asialle, tietoa siitä, mihin suuntaan käypää jatko-opetusta kuuromykkäit itsellensä toivovat ja odottavat.

Samoin kuin meidän maassamme, on jatko-opetus naapurimaissamme Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa ollut parasta aikaa, on vieläkin yhtenä tärkeimmistä kysymyksistä näidenkin maiden kuuromykkäin keskuudessa.

Kun m. m. minulla on kunnia kuulua siihen komiteaan, jonka tulisi suunnitella ja tehdä ehdotus kuuromykkäin jatko-opetuksen järjestämiseksi maassamme, on ollut mielenkiintoista saada tietää, miten jatko-opetusta mainituissa pohjoismaissa on koettu toteuttaa. Suotakoon minun esittää, millä kannalla kuuromykkäin jatko-opetus nykyisin on mainituissa naapurimaissa. Tein siitä seuraavat kirjalliset kysymykset eräille huomatuille henkilöille mainituissa maissa:

1) Moniko vuotinen jatko-opetus on?

2) Onko se yhdistetty kuurom. kouluun vai toimii se siitä irrallisena laitoksena?

3) Onko se pakollinen?

4) Onko jatko-opetus tietopuolista ja käytännöllistä ammattiopetusta? a) Mitä aineita käsittää tietopuolinen opetus? b) Missä ammateissa käytännöllistä opetusta annetaan. c) Kutka antavat tietopuolista, kutka käytännöllistä ammattiopetusta?

5) Kuka jatko-opetuksen kustantaa?

6) Kuinka suuriksi nousevat kustannukset?

Vastauksessaan ilmoittaa rehtori *Jungner* Ruotsista seuraavaa:

Opetus Ruotsin jatkokouluissa on säännöllisesti 2-vuotinen. Ainoastaan Råbylundin käsityöläisammattikoulussa voidaan se pidentää 4-vuotiseksi.

Jatkokoulu työille lähellä Tukholmaa on itsenäinen koulu, jolla ei ole mitään yhteyttä varsinaisten kuuromykkäinkoulujen kanssa. Sitävastoin Råbylundin maanviljelys- ja käsityöläiskoulu pojille työskentelee jonkinlaisessa yhteydessä Lundin kuuromykkäinkouluun kanssa.

Jatkokouluopetus on vapaaehtoinen ja sitä annetaan sekä tietopuolisissa että käytännöllisissä aineissa. Tietopuolinen opetus on kuuromykkäinkoulussa annetun opetuksen jatkoa.

Tietopuoliset aineet tyttöjen jatkokoulussa ovat: *äidinkieli*, johon kuuluvat kirjallisuudenhistoria, ainekirjoitus ja kansalaistieto, *kristinoppi*, käsittäen raamatunlukua ja kirkkohistoriaa, *laskento*, *terveysoppi* ja *piirustus*.

Poikain *maanviljelyskoulussa* Råbylundissa annetaan tietopuolista opetusta: *äidinkieleessä*, *laskennossa*, *mittausopissa*, *luonnontiedossa*, *maanviljelysopissa*, *koti-eläintenhoitossa*, *maitotaloudessa*, *metsänhoitossa*, *puutarhanhoitossa* ja *maatalouden sivuelinkeinoissa* sekä *yhteiskuntaopissa*.

Poikain *käsityöläiskoulussa* samassa Råbylundissa ovat tietopuoliset opetusaineet: *äidinkieli*, *yhteiskuntaoppi*, *laskento* ja *kirjanpito*, *maatalouden sivuelinkeinot*, *mittausoppi* ja *piirustus*.

Näissä oppiaineissa siis annetaan tietopuolista opetusta Ruotsin kuuromyökkäin jatkokouluissa.

Käytännöllistä opetusta ja harjoitusta annetaan työlle keittiötöissä, siivouksessa, vaatteiden pesussa, mankeloimisessa ja silityksessä, liina- ja pukuompelussa.

Ja poikien käytännöllinen opetus- ja harjoitus Råbylundissa on työskentelyä maanviljelys- ja puutarhätöissä, kotieläintenhoitossa; räätälin, suutarin ja puusepän töissä.

Tietopuolista opetusta antavat kuuromyökkäinopettajat tai -opettajattaret; käytännöllisissä töissä kotitalous- ja käsityöopettajattaret; eri ammateissa antavat opetusta taitavat käsityölläiset.

Kustannukset v. 1928 tekivät tyttöjen jatkokoulussa 36 oppilaasta noin 33,000 kr., josta valtioapua vuosittain 20,000 kr.

Kustannukset poikien jatkokoulusta v. 1928 16 oppilaasta tekivät lähes 70,000 kr., josta valtioapua oli 250 kr. oppilaasta. Oppilaat koulun omasta piiristä ovat maksuvapaat, toisista piireistä tulevat maksavat 300 kr. vuodessa.

Jopuksi rehtori Jungner mainitsee, että jatko-opetus Ruotsissa kuuromyökkäille ei vielä ole lopullisesti järjestetty. Kauan on turhaan odotettu koululaitoksen uudistamista, jota varten jo v. 1921 komitea valmisti ehdotuksen. Mutta luulee rehtori Jungner, että kuuromyökkäin jatko-opetus tulisi joka tapauksessa olemaan jotenkin samanlainen kuin se nykyisin mainituissa jatkokouluissa on. Viimeksi on tekeillä jatkokoulun järjestely n. s. neljänteen koulupiiriin, jonka kuuromyökkäinkoulu on Wänerborgissa. Asian toteutuminen riippuu siitä, jos piiri myöntää tarvittavia varoja, valtio tuskin avustustaan kieltää. Tarkoitus oli saada mainittu jatkokoulu alkuun jo tänä syksynä.

Mitä taas kuuromyökkäin jatko-opetukseen *Norjassa* tulee, niin se on siellä vielä järjestämättä, toteuttamatta, kirjoittaa johtaja Anderson Oslost. Ja mainitsee, että he varmaan lähimmässä tulevaisuudessa tulevat tekemään toisiin maihin samat kysymykset kuin mitkä minä olen tehnyt Norjaan. V. 1916 oli kyllä päätetty, että 1-vuotinen jatkokoulu olisi järjestettävä koulunsa päättäneille kuuromyökkäille ja että sen täytäntöönpano tapahtuu kuninkaan lähempien määräysten mukaan. Taloudellisista syistä on jäänyt ja jää edelleen kuuromyökkäin jatko-opetusasia tulevaisuuden asiaksi. Jatkokoulukysymys tulee aikanaan muodossa tai toisessa käsiteltäväksi Norjan kuuromyökkäinkoulujen järjestelyn yhteydessä. Norjan kuuromyökkäinopettajaliitto lienee kuitenkin ottanut jatkokoulun asian käsiteltäväkseen viime heinäkuussa pitämässään kokouksessa Trondhemissa. Ja mainitsee johtaja Anderson, että juuri niistä kysymyksistä, joita hänelle tein, tulee puhe mainitussa kokouksessa.

Edelleen mainitsi johtaja Anderson, että muutamia vuosia sitten oli Norjassa yksityinen kuuromyökkäin jatkokoulu, maanviljelyskoulu Sandefjordissa, mutta se oli oppilaiden puutteessa lopetettava. Viime vuonna järjesti taas kuuromyökkäinopettajatar, nti Heiborg Hamarissa 6 kuukautta kestävä talouskurssin kuuro-

mykkätyöille. Luultavaa on, että hän tulee näitä kurssseja jatkamaankin. Sen enempää kuuromyökkäin jatko-opetusasiassa Norjassa ei vielä ole saatu aikaan, vaan odotetaan sielläkin asian järjestelyä.

Miten on sitten kuuromyökkäin jatko-opetuksen laita *Tanskassa*? Hansen, Nyborgin koulun johtaja, kirjoittaa: ei ole vielä mitään järjestettyä kuuromyökkäin jatko-opetusta Tanskassa.

V. 1908 perustettiin pieni laitos Nyborgin läheisyyteen, nimeltä *kuuromyökkäin korkeakoulu ja maanviljelyskoulu*. Korkeakoulun kurssi käsitti 5 talvi-kuukautta, maanviljelyskoulukurssi 2 vuotta. Viimeksi mainittu lakkasi kuitenkin jo 4—5 vuoden kuluttua. Sitävastoin korkeakoulu jatkoi toimintaansa vuoteen 1918, jolloin sekin oppilaiden puutteessa oli lopetettava. Mainitsemieni maanviljelyskoulukurssien lakattua pidettiin kuitenkin 5 vuotena kesäkurssseja monille k.m.:lle kotitaloustehtävissä. Mutta nekin ovat olleet vuodesta 1918 lakkautetut.

Johtaja Hansen valittaa, että yllämainittu koulu-toiminta kuuromyökkäin hyväksi on täytynyt lopettaa. Mutta hän arvelee siihen syyksi sopivien opettajien puutteen, sillä kukaan kuuromyökkäinopettaja ei ilmoittautunut halukkaaksi työhön. Opettajina oli käytettävä kuuromyökkäinopetusta tuntemattomia henkilöitä. Alussa antoivat kyllä muutamat kuuromyökkäinopettajat apuaan, mutta kun matka piteni koulusta, lakkasivat he siitä.

Nyt käytetään laitosta hoito- ja työkotina työkyvyttömille kuuromyökkämiehille, luvultaan 10—12.

Muutamina vuosina on pidetty 3-viikkoisia kesäkurssseja vuorotellen työille ja nuorille miehille Frederis'ian kuuromyökkäinkoulussa, jolloin 3 opettajata tai opettajaa vapaaehtoisesti ovat työskennelleet heidän hyväkseen. Tällaiset kurssit saivat rahallista apua "Effata"-nimiseltä auttajayhdistykseltä. Osanottajia näillä kurseilla oli noin 12—20.

Mutta epävakaiset olot, kenties nykyajan henki, innostuksen puute kouluryöhön on vaikuttanut sen, että nämä jälkikoulu- eli jatkokoulukurssit eivät enää useaan vuoteen ole olleet toiminnassa. — Johtaja Hansen ei kuitenkaan tahdo sanoa, että ne olisivat ainaseksi lakanneet.

Oppiaineina n. s. korkeakoulukurseilla oli *tanskan-kieli, laskento, maantieto, terveysoppi*, vähäsen *fysiikkaa* (= luonnonoppia) ja *historiaa*.

Maanviljelyskurssilla opetettiin: kotieläinten hoitoa, lannoitus- ja maanlaatuoppia.

Valtio avusti näitä kurssseja 2,500 kr.:lla, osaksi myös kunnat. Nyborgin kunta luovutti m. m. 4—5 ha maata vapaasti opetustarkoitukseen. Opetus on ollut vapaaehtoista ja ainoastaan pieni prosentti nuoria kuuro- on sitä käyttänyt hyväkseen.

Tällä kannalla siis on kuuromyökkäin jatko-opetus Tanskassa.

Hyvät valistuspäiväin osanottajat!

Siitä, mitä tässä olen teille esittänyt, käynee selville, että kaikkialla pohjoismaissa on kuuromyökkäin jatko-opetus vielä lopullisesti järjestämättä. Yrityksiä on

## JUHLIJALLE

Johtaja A. I. Savolaisen 60-vuotisjuhlanä Mikkelin  
kuuromykkäinkoululla 11. 9. 1930.

*Kesän kultaisen ajalla,  
beleässä heinäkuussa,  
ruusutarhain tuoksua,  
helottaissa hempeimmillään,  
sinikelloin soitellessa  
suvivirttä suloisinta,  
lehtorantain räikuessa  
lintusien lauleloista,  
järven laineen loiskiessa  
vasten hienon hiekkarannan,  
päivän kehrän kohotessa  
korkeuksiin sinitaivaan,  
silloin suvisunnuntaina,  
pyhäpäivänä paraana  
näki piltti päivänvalon,  
elon aamuhun heräsi.*

*Lapsuusvuodet vierii vinhaan,  
vilisivät kuin vetonen.  
Piltti pieni kasvoi, varttui,  
nuorukaiseksi yleni. —  
Valkolakki päähän painui,  
kultalyry kimmelteli. —  
Nuori mieli herkkä, hellä,  
aatos altis auttamahan  
toimialaa tapaeli,  
elontehtävää tavotti.*

*Katse kääntyi kaukomaille  
poloisien pienten puoleen,  
jotka vailla vaalijata,  
ystävätä ymmärtävää  
usein unohdettuinkin  
Suomen salomaille kulki.  
Hiljaisuuden ihmemaä se  
heitä aina ympäröipi.  
Kantau ei korvibinsa  
luonnon suuren sävelsoitto.  
Katse kysyvänä kohoo*

*taivaan korkeutta kohti:  
Kenpä kaiken alkulähde  
hyvä, viisas voimallinen?  
— Vastausta vaan ei kuulu,  
selvitystä ongelmoihin.*

*Intomielin, robkein rinnoin  
astui nuorukainen kerran  
niiden miesten, naisten riviin,  
jotka Suomen k u u r o m y k ä t  
tiedon, taidon teille johti,  
ihmisarvohon kohotti.  
Siinä työssä työlähässä  
uupumatta, uskollisina  
kulunut on nuoruusaika  
sekä miehuusvuodet parhaat.  
Hyvä siemen, jalo kylvö,  
joka heelmän kerran kantaa,  
monen oppilaa on syämmeen  
johtajansa istuttama.  
Nevot, opetukset oivat  
elontiellä taitavasti,  
viisabasti vaeltaakseen  
oppilasten mieleen painoi  
johtajansa lähtemättä.*

*Siksi siunaten ja kiittäin,  
parhaat toivotukset liittäin  
kääntyy katse oppilasten,  
aatoksensa liitelevät  
tänne koulukaupunkihin  
johtajansa jalon puoleen.  
Syämmestänsä lausuvat he,  
anelevat hartabasti:  
Suo'os taatto taivabinen,  
antaos hyvä Jumala  
terveyttä, voimaa vielä  
työhön, toimintahan siellä!*

M. K.

kyllä tehty, mutta useimmassa tapauksessa on jääty välille syystä tai toisesta. Minusta näyttää siltä, että Ruotsissa sittenkin ollaan edellä muista.

Omassa maassamme kuuromykkäin jatko-opetus on jo verrattain kauan ollut vireillä. Kokeita, yrityksiä sen järjestämiseksi on tehty. Ja onpa samoja koke-  
muksiakin siinä tehty meillä kuin naapurimaissamme. Paitsi Nikkarilan kuuromykkäityttöjen talouskoulua, ovat kesäkurssit ja esitelmäpäivät, joita nyt täällä taas vietämme, niitä työmuotoja, jotka tahtovat kuuromyk-  
käin jatko-opetusasiaa ylläpitää ja eteenkinpäin viedä. Mutta kiinteätä, järjestettyä jatkokoulumuotoa kaipaavat maamme kuuromykät, siitä ei saata olla toista aja-

tusta, edistämään heidän toimeentulomahdollisuuttaan kuulevien veljiensä ja sisariensa rinnalla, joille yhteis-  
kunta niin ylenpalttisesti tarjoaa huolettoman elämän mahdollisuuksia.

Kun meidän maassamme, jossa kuuromykkäin jatko-  
koulukysymys on tullut päivänkysymykseksi etenkin aivan viime aikoina, ruvetaan järjestämään sille työ-  
muotoja, on mielestäni pidettävä silmällä sitä, että se ulottuisi mahdollisimman laajalle alalle kuuromyk-  
käimme keskuudessa ja että tietopuolinen ja käytän-  
nöllinen opetus ovat kuljetettavat käsikädessä, tapah-  
tuipa tämä kuurum. omassa jatkokoulussa tai kuule-  
vien rinnalla heidän laitoksissaan.

## SUNNUNTAILUKEMISTA

1 Joh. 3 johdolla

Kaksi tietä avautuu jokaisen ihmisen eteen kun hän nuorena alkaa maallisen elämänsä. Toinen on "maailman tie", toinen on "Jumalan tie". Maailman tie vie pois Jumalasta, se vie turmioon. "Jumalan tie" vie Jumalan luo, se vie onneen. "Maailman tietä" vaeltavat "maailman lapset". "Jumalan tietä" vaeltavat "Jumalan lapset".

Nyt tahdomme ajatella "Jumalan lapsia" ja heidän elämäänsä Jumalan tiellä. Tästä asiasta kirjoittaa apostoli Johannes lähetykskirjeensä 3:ssa luvussa. Tar kastakaamme, mitä apostoli siitä kirjoittaa.

Ensiksi huomauttaa apostoli, että Jeesus on *ottanut pois heidän syntinsä* (v. 5). Jumalan lasten synnit ovat siis anteeksi annetut. He ovat tunnustaneet syntinsä. He ovat pyytäneet ne anteeksi syvästi katuen niitä. Ja he ovat anteeksi saaneet. Jumalan lapset ovat siis onnellisia ihmisiä, sillä heillä on synnistä puhdistettu, hyvä omatunto. Tässä elämässä ei ihmisellä voi olla mitään sen suurempaa onnea, kuin on se, että hän on synteinanteeksisaamisesta osallinen ja että hän omistaa rauhallisen, hyvän omantunnon. Siksi pä onkin Jumalan lapsi rohkea ja pelvoton. Hänen sydämensä ei syytä häntä Jumalan edessä (v. 20—21). Jumala on hänen rakas, hyvä isänsä.

Sitten sanoo apostoli, että Jumalan lapsi "*pysyy Jumalassa*" (v. 6). Hän ei eroa pois Jumalasta. Hän on likeisessä yhteydessä Herransa kanssa kaikkina päivinä ja aikoina, kaikissa elämän kohtaloissa, iloissa ja suruissa terveenä ja sairaana ollessaan. Apostoli Johannes itse oli Jumalan lapsi. Ja hänkin pysyi Jumalassa. Pahat ihmiset vainosivat häntä. Hän sai kärsiä paljon vastustusta ja pilkkaa Kristuksen tähden. Saipa hän lopuksi kärsiä marttyyrikuolemankin evankeliumin tähden. Mutta hän ei eronnut pois Jumalastaan, vaan pysyi lujana uskossa, toivossa ja rakkaudessa ja kehoitti toisiakin kestäämään uskollisina loppuun asti.

Apostoli tiesi, että monet synnin kiusaukset tulevat Jumalan lastenkin luo. Rumat ajatukset ja pahat hmot tulevat usein heidän sydämiinsä. Siitä sanoo apostoli, että Jumalan lapset "*puhdistavat itsensä synnistä niinkuin Jumalakin puhdas on*" (v. 3). Maailman ihmisen sielu pysyy saastaisena. Mutta kiusauksen aikoina Jumalan lapsi avuksi huutaa Herraansa. Hän ajaa rumat kiusaukset pois ja sammuttaa himojen polttavan liekin. Niin puhdistuu hänen sydämensä. Hänessä on "Jumalan siemen" (v. 9) eli voima. Se varjelee häntä, niin ettei hän tahdo syntyä tehdä. Hän ajattelee kiusauksen hetkellä, niinkuin Josef ennen: "*kuinka minä niin paljon tekisin syntiä ja rikkoisin Jumalaani vastaan.*" Jumala auttaa heikkoja lapsiansa voittoon kiusausten ahdistaessa.

Apostoli mainitsee Jumalan lapsista erään hyvin tärkeän tuntomerkin. Hän sanoo näet, että "*he rakastavat toisiaan*" (v. 11). Apostoli mainitsee: "*me olemme kuolemasta elämään siirretyt, sillä me rakastamme veljiä.*" Rakkaus on Jumalan lasten tärkein

ja kaunein tuntomerkki eli ominaisuus. Kun pakanat katselivat ensiaikojen kristittyjen elämää, niin he huudahtivat: "*Katso kuinka he rakastavat toisiaan!*" Niin pitäisi vielä nytkin maailman ihmisten voida sanoa uskovista ihmisistä. Jumalan lasten pitäisi siis olla lempeät ja kärsivälliset ja anteeksiantavaiset. Heidän pitäisi ajatella ja puhua toista ihmistä hyvää. He eivät saa pahoilla, vihaisilla sanoilla loukata toisia ihmisiä, vaan heidän pitää olla rauhantekijät. Jumalan rakkauden ja lähimmäisen rakkauden pitäisi joka päivä ja kaikissa oloissa loistaa heistä ympärillä oleviin ihmisiin. Jumalan lasten seurassa pitäisi jokaisella olla hyvä olla. Eräs toinen apostoli, nim. Paavali, kirjoittaa tästä 1 Kor. 13 luvussa m. m. näin: "*rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä. Rakkaus ei kadehti, ei käyttäydy sopimattomasti, ei katkeroidu, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee totuudesta. Kaikki se uskoo, kaikki se peittää, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.*" Jos ihmisellä ei ole tällaista rakkautta, niin ei hän olekaan Jumalan lapsi, vaan maailman lapsi. Johannes sanoo: "*ei yksikään ole Jumalan lapsi, joka ei rakasta veljiänsä*" (v. 10).

Jumalan lapsen rakkaus näkyy myös siten, että hän auttaa köyhiä, sairaita ja kärsiviä lähimmäisiänsä. Siitä sanookin apost. Johannes "*Kuinka pysyisi Jumalan rakkaussinä, joka näkee veljensä kärsivän hätää, mutta sulkee sydämensä häneltä*" (v. 17). Jumalan lapsi on auttavainen. Rakkaus vaatii häntä koettamaan tehdä elämän onnellisemmaksi ja valoisemmaksi niille, joitten kanssa hän elää ja toimii yhdessä maan päällä. Rakkaus, se on oikea Jumalan lasten tuntomerkki. Mutta viha, kateus ja riita ovat kotoisin pahasta maailmasta.

Apost. Johanneksen kirjeen 3:ssa luvussa lueimme vielä, ettei "*maailma tunne Jumalan lapsia vaan vihaa heitä.*" Siinä sanotaan näin: "*elkää hämmästykö, että maailma teitä vihaa*" (v. 12). Pahat ihmiset ovat aina vihanneet hyviä ihmisiä. Jeesusta vihattiin. Apostoleja vihattiin. Kaikki totiset kristityt ovat saaneet kärsiä pilkkaa ja vainoa. Vielä nytkin maailmassa vihataan niitä, jotka Jumalan tiellä elävät. Mutta Jumalan lapset eivät pelkää maailman vihaa. He iloitsevat kun saavat kärsiä Kristukseen uskomisen tähden.

Apostolin kirjeestä saamme vielä huomata, kuinka kaunis ja ihmeellinen on se elämä, johon Jumalan lapset pääsevät sitten kun heidän päivänsä loppuvat ja heidät kutsutaan pois tästä maailmasta. Jumalan lapset pääsevät taivaaseen. Siellä muuttuvat he Jumalan kaltaisiksi. "*Kun hän ilmestyy, niin me tulemme hänen kaltaisikseen, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on*" (v. 2). Jumala kirkastaa omat lapsensa luonansa taivaassa. Siellä ei enää ole mitään syntiä eikä heikkoutta. Eikä heissä ole mitään sairautta, ei kuuroutta, ei sokeutta, eikä muita vaivoja, joita heissä maan päällä ollessaan ehkä oli, ja joka tuotti heille pitkäaikaisia tuskia. Siellä on

vain sanomaton autuus, vapaus ja lepo. Siellä palvellaan Jumalaa päivin ja öin. Siellä sokeain silmät avataan, kuuroiden korvat kuulevat ja mykkäin kieli laulaen ylistää Herraa Jumalaa.

H. N.

## KUUROMYKKÄIN AMMATTIKOULUSTA JA ONKO OPPIKOULU TARPEEN?

Viime aikoina on suuresti mieltäni kiinnittänyt erilaiset kirjoitukset, joissa on puhuttu kuuromykkäin lisäopetuksesta. Kaikki näyttävät olevan sitä mieltä, että olisi saatava jokin lisäoppilaitos. Mutta kun tulee kysymys siitä, mitä laatua sen tulisi olla, niin siitä ollaan paljon eri mieltä. Ensin monet ehdottivat, että meille olisi saatava oppikoulu. Tästä lieneekin koko kuuromykkäin lisäopetusaate saanut alkunsa. Mutta sitten tämä asia on saanut myös vastustusta. Monet ajattelevat, että oppikoulu on tarpeeton ja suorastaan mahdotonkin meidän oloissamme. Näihin viimeksi mainittuihin lukeutuu allekirjoittanutkin. Minun mielestäni ei olisi vielä pyrittävä niin korkealle, että perustettaisiin heti oppikoulu, vaikka meillä ei ole vielä alempiakaan tarpeellisia oppilaitoksia, kuten esim ammattikoulu. Sitäpaitsi on jokaisella kuuromykkällä erinomainen tilaisuus opiskella oppikoulun oppiaineita kirjeopiston johdolla niin pitkälle kuin itse haluaa. Olen itse koetteeksi opiskellut kieltä kirjeopiston johdolla ja olen huomannut tämän opiskelumuodon olevan juuri kuin meitä kuuroida varten. Mutta korkeasta koulusivistyksestä sentään tuskin on meille paljonkaan hyötyä. Emmehän me voisi kuitenkaan päästä mihinkään virkoihin. On kyllä todettu löytyvän meille soveltuvia virkoja, mutta emmehän me voisi kilpailla kuulevien kanssa näiden virkojen täyttämistä. Me joutuisimme siis yhä edelleenkin olemaan tavallisina työmiehinä. Tämän vuoksi olisi meidän siis tyydyttävä paljon pienempään ja ruveta ajattelemaan enemmän ammattikoulua. Ensimmäinen ajatus ammattikoulusta oli maamieskoulu. Tällaisen perustamisesta teinkin esityksen Kuopion jatkokurssien yhteydessä pidetyssä keskusteluilllassa. Mutta sitten kuulin, että meillä jo oli tällainen ollut noin 10 vuotta sitten, mutta joka kuitenkin täytyi lakkauttaa oppilaiden vähyden vuoksi. Tästä huomaan, että kuuromykkäpojoissa ei ole tarpeeksi maahenkä. Tähän lienee syynä se, että he joutuvat viettämään suurimman osan nuoruudestaan kaupungissa ja joka koulunkin loputtua vetää heitä yhä vielä puoleensa. Mutta keskuudestamme löytyy paljon maatyöhönkin innostuneita kuuromykkiä, jotka haluavat saada lisää tietoja maatalousalalta. Meistä ovat monet talon poikia, jotka kerran ehkä joutuvat itsenäisesti maatilaa hoitamaan, mutta ammattitietojen puuttessa ovat siihen kykenemättömiä. Juuri näitä varten meidän olisi saatava tarkoitustaan vastaava oppilaitos. Mutta kun kuitenkin pelkästään maamieskoulun perustaminen ei kävisi päinsä, on ehdotettu, että sen yhteyteen järjestettäisiin ammattioppilaitos muitakin ammatteja varten. Tällaisesta am-

mattikoulusta onkin jo ollut esitys tässä lehdessä. Ammattikoulu onkin meille hyvin tarpeellinen. Tähän asti ja ties kuinka kauan vielä, ellei ammattikoulua saada, on kuuromykkäpoikien valmistautuakseen johonkin ammattiin täytynt hakea ammattitietonsa ja taitonsa jonkin ammattimiehen luota, jonka puhetta heidän on usein vaikea ymmärtää. Monet ovatkin näitä vaikeuksia peläten ruvenneetkin vain tavallisiksi sekatyömiehiksi. Heillä ei ole mitään määrättyä toimialaa, vaan työskentelevät he missä kulloinkin sattuu. Tällaisten kuuromykkien asema ei ole kovinkaan kehuttua. Usein ahtaampina työaikoina he joutuvat työttömiksi, eikä heidän ole kovinkaan helppo löytää uusia työmaita. Tällaisten tapausten välttämiseksi olisi meille siis saatava ammattikoulu. Siten valmistauduttuamme johonkin määrättyyn ammattiin ei meillä olisi niin suurta pelkoa joutua työttömiksi, sillä silloinhan voisimme aivan itsenäisestikin harjoittaa jotain ammattia.

Kun nyt siis on herännyt kysymys kuuromykkäin ammattikoulun perustamisesta, niin toivoisin kaikkien kuuromykkien yhtyvän tätä ajatusta kannattamaan. Koska kuuromykkätyöillä on jo talouskoulunsa, olisi meidän poikienkin saatava koulu, jossa me voisimme valmistautua tuleviin tehtäviimme.

S. Tibula.

## ZEPPELIN ENSI KERRAN HELSINGISSÄ

Suuri, ihmeellinen "lintu" lenteli syyskuun 24 pnä Helsingin yläpuolella. Se oli tullut Saksasta asti tänne läpi yön lentäen. Parien tuntia se liiteli ilmassa kaupungin yläpuolella. Koko kaupungin väki riensi ulos sitä katselemaan.

Se ei kuitenkaan ollut elävä lintu, vaan se oli suuri ilmalaiva, "*Kreivi Zeppelin*", jonka sen rakentaja, tohtori Eckener, oli lähettänyt helsinkiläisten nähtäväksi.

Ilmalaiva läksi majapaikastaan Friedrichshafenista edellisenä iltana, laskeutui matkalla maahan Berlinissä vain lyhyeksi ajaksi, lensi sitten yli Saksan, Liettuan, Latvian ja Viron, joitten maiten asukkaat tätä ilman jättiläistä innokkaasti tervehtivät käsiään huiskuttamalla y. m. Kun ilmalaiva klo 13,30 läheni



Graf Zeppelin ensi käynnillä Suomessa.

Helsinkiä, rupesivat kaikki satamissa olevat suuret laivat huutamaan. Silloin ihmiset juoksivat kaduille, kiipesivät rakennusten katoille ja korkeisiin torneihin sekä kerääntyivät toreille nähdäkseen oikein tarkoin sen. Mahdottoman suuret, katujen täyteiset autojen ja kaikenlaisten muitten ajopelien joukot sekä jalankulkijat rupesivat kulkemaan ulkopuolelle Helsinkiä erälle suurelle kentälle, johon Zeppelinin piti laskeutua. Sanomalehdet kertoivat, että noin 6 tuhatta autoa ja noin 30,000 ihmistä riensi katsomaan Zeppelinin maahanlaskua. Komeana, hopean välikkyvänä kierteli ja kaarteli ilmalaiva edestakaisin kaupungin yllä. Kova kohina kuului sen koneista alas asti. Ilma oli kirkas, mutta tuulinen. Tuulen tähden ei odotetusta maahanlaskusta tullutkaan mitään! Zeppelinin ei uskaltanut laskeutua niitten satojen miesten, sotilaiden, palokuntalaisten ja upseerien käsiin, jotka olivat komennetut ja harjoitetut tätä harvinaista vierasta vastaanottamaan Viikin kartanon pelloille. Kaikki vastaanottovalmistelut, juhlat, päivällisen, j.n.e. menivät hukkaan. Siellä korkeudessa laiva vain kohisten kulki jonkun aikaa. Sitten se kovensi vauhtiaan ja suuntasi komean kulkunsa länteenpäin. Se kulki Tukholman, Oslon ja Köpenhaminan kautta taas takaisin omalle maalleen. Eikä se laskeutunut alas mainituissakaan kaupungeissa. Sillä oli mukanaan toistakymmentä matkustajaa, jotka Saksasta olisivat tulleet Suomeen. Heidän täytyi palata sen mukana takaisin Saksaan, kun laiva ei pysähtynytkään Helsingissä. Se oli harmillista. Ja matkustajat, jotka olivat suunnitelleet mennä Zeppelinin mukana Suomesta Saksaan, eivät päässeet mukaan hekään, vaan saivat jäädä kotiin ottamaan osaa eduskuntavaaleihin —. Postisäkki pudotettiin ilmalaivasta alas Helsinkiin. Siinä tuli kirjeitä ja kortteja ulkomailta Suomeen. Ilmalaivasta laskettiin alas köysi, johon kiireesti kiinnitettiin postisäkkejä Suomesta. Oli nim. Helsingissä painettu myytäväksi erikoisia "Zeppelin-postimerkkejä", joilla suomalaiset voivat lähettää kirjeitä ulkomaille. Ilmoitettiin, että yli neljä tuhatta kirjettä ja yli kolmetuhatta postikorttia meni näin ilmalaivan mukana Suomesta ulkomaille.

Ilmalaiva on 236 metriä pitkä ja 30½ metriä leveä. Se voi kantaa 15 tuhatta kiloa tavaraa ja itse se painaa 111,000 kiloa. Onhan se jommoinkin laitos, viisasten saksalaisten rakentama. Helsingistä sen m. m. piti ottaa vettä eväkseen 3 tuhatta litraa. Mutta siitä ei tullut mitään, vaikka palokuntalaiset ruiskuineen olivat valmiit vettä laivaan pumpuilla nostamaan.

Tämä suuri ilmalaiva, josta koko maailmassa puhutaan, on rakennettu matkustaja- y. m. liikenteen välittäjäksi eri maitten kesken. Sen ensimmäistä Amerikan matkaa joku vuosi sitten seurasi koko maailma suurella jännityksellä. Sen jälkeen on se lentänyt maapallon ympäri. Onpa se käväissyt aivan äskettäin Moskovassakin, jossa kommunistisotilaat tuhmudessaan koettivat sitä ampua, kun se lensi ryssän rajan yli. On Zeppelinin muitakin matkoja tehnyt herättäkkeen ihmisiä huomaamaan, kuinka tärkeätä kan-

sainväliselle liikenteelle on ilmalaivojen rakentaminen, niitten koneiden parantaminen j.n.e.

Tohtori Eckener, ilmalaivan rakentaja, antoi sille nimen *Graf Zeppelin* sentähden, että ensimmäinen mies, joka nykyaikaisen ilmalaivan rakensi, oli nimeltään Zeppelin, saksalainen kreivi.

## TURUN KUUROJEN RAITTIUSYHDISTYS 25-VUOTIAS

Jo 25 vuotta on tämä ainutlaatuinen kuurojen yhdistys tehnyt siunauksellista työtään samaa vanhassa pääkaupungissa, Turussa. Emme satu tietämään, onko missään muualla maailmassa kuurojen keskuudessa yhdistystä, jonka varsinaisena tarkoituksena olisi raittiusaatteen tunnetuksi tekeminen, raittisuuden ja siivojen



J. K. Palomaa

elämäntapojen levittäminen kuurojen keskuuteen. Ehkä on jossakin maailman kolkassa joku toinenkin samanlainen seura. Mutta tällä kertaa ainakaan emme muista sellaista olevan. Suomen kuuroilla on siis syytä olla iloisia siitä, että meillä on ainakin yksi sellainen yhdistys, jonka ohjelmassa on jalon ja kauniin raittiusasian ajaminen. Onpa tämä hyväätarvokittava seura jaksanut elää jo neljännesvuosisadan, 25 vuotta. Siitä tulee kunnia sen innokkaille, väsymättömille johtohenkilöille. Seuran ensimmäinen puheenjohtaja oli opett. J. K. Palomaa v. 1905—1920. Hän pani seuran työlle niin vakavan alun ja pohjan, että seuraava puheenjohtaja, hra Elias Savisaari, v. 1921 —

on sille hyvin voinut rakentaa. Näin on raittiusseura pysynyt pystyssä. Siitä on ollut siunausta vanhan Turun monille kuuroille ja heidän perheilleen, vaimoilleen, lapsilleen ja muille sukulaisilleen. Ja tämä 25 vuotta sitten alkanut seura on levittänyt myös siunausta laajemmallekin. Sen lähettäjä kirjallisuus, sen jäsenten raitis esi-



Elias Savisaari

merkki, heidän kehoituksensa ja neuvonsa raittiuteen ovat varmasti olleet hyväksi avuksi monille kiusausten keskellä taisteleville tovereille ei vain Turussa, vaan ympäri maata, mihin Turun raittiusseura on vuosien kuluessa puhujiaan ja esitelmänpitäjiään lähettänyt. Turun kuurojen raittiusseura on ollut kuin valotorni, jonka valaisevat säteet ovat raittiusaatetta levittäneet ympäri maata kuurojen keskuuteen.

Me olemme todella tarvinneet tämän seuran toimintaa. Jotkut kyllä sanovat: "ei tarvitse erikoista raittiusseuraa, kun meillä jo on kuurojen yhdistykset". Onhan nim. kuurojen yhdistysten ohjelmissa ja säännöissä mainittu, että ne harrastavat sopivalla tavalla tukea ja avustaa kuurojen henkistä ja aineellista vaurastumista ja edistymistä. Ja vielä sanotaan säännöissä: "yhdistys vaikuttaa jalostavasti, sivistävästi ja hyviä tapoja edistävästi jäsentensä keskuudessa." Vielä on säännöissä kohta, jonka mukaan "yhdistyksen johtokunta voi erottaa yhdistyksen jäsenen, joka pahentavalla käytöksellä tahi toiminnalla vastustaa yhdistyksen tarkoituksia". Monien mielestä sisältyy raittiuden harrastamisen vaatimus jo näihin pykäliin ja että ne jo sinänsä velvoittavat kaikkia kuurojen yhdistysten jäseniä raittiuteen. Ja niin kyllä onkin. Nämä sääntöjen kohdat vaativat yhdistysten jäseniltä m. m. raittiutta. Mutta raittiusasian tunnetuksi tekeminen on varsinkin nykyään "kieltolain aikakaudella" siksi laaja ja suurta ponnistusta ja taitoa vaativa työ, että on hyvä jos kuurojen yhdistysten johtokuntain apuna työskentelee vielä erikoinen raittiusseura, joka pystyvillä keinoilla koettaa varsinkin nuorille tehdä tunnetuksi raittiuden suurta tärkeyttä ja koettaa herättää nuorisossa ja vanhemmissa, miehissä ja naisissa inhoa ja vastenmielisyyttä juoppouspahetta vastaan. On mielestämme onnellista, jos paikkakunnalla, missä kuuroja enemmän asuu, on sellaisia kuuroja tovereita, jotka tahtovat pelastaa juoppouteen ehkä jo joutuneita kuuroja sekä varjella ja varoittaa niitä, joita kiusaus aina vaanii. Tällainen raittiusystävällinen kantajoukko on Turussa. On kerran koittava aika, jolloin tulee täkyviin, mitä hyvää tämä joukko kaikessa hiljaisuudessaan on aikaan saanut.

Onnittelemme turkulaisia, joilla on tällainen ainutlaatuinen seura keskuudessaan. Kiitämme niitä henkilöitä, jotka vapaaehtoisesti, ihmisrakkauden innostamina vuosien kuluessa puheenjohtajina, johtokunnan jäseninä y. m. ovat tämän seuran työssä pysyneet. Toivomme seuralle sisältörikasta tulevaisuutta, paljon työnhalua, paljon rakkautta työhön, paljon viisautta jalon asian ajamiseen.

## KATSAUS TURUN KUUROMYKKÄIN RAITTIUSYHDISTYKSEN 25-VUOTIS- TOIMINTAAN

Syyskuun 20 p:nä on kulunut 25 vuotta siitä päivästä, jolloin Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys perustettiin. Tahdon kertoa sen yhdistyksen synnystä ja toiminnasta. Yli 25 vuotta sitten juoppous oli

Turun kuuromykkäin keskuudessa valloillaan. Se oli silloin sangen ikävää ja säälittävää. Kuuromykillä oli silloin vaikeaa luopua väkijuomien himosta. Muun muassa Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen Turun piiritoimikunta, joka sääli näitä onnettomia väkijuomien orjia, toimitti erään lahjakkaan kuuromykan alkoholistiparantolaan Yläneelle. Siellä hän oppi vähitellen luopumaan väkijuomista. Saman toimikunnan kokouksessa syyskuun alussa vuonna 1905 luettiin opettaja J. K. Grönroosin, nykyisen Palomaan antama kirjelmä, missä kehoitettiin Auttajayhdistystä ryhtymään toimenpiteisiin juoppouden ehkäisemiseksi kuuromykkäin keskuudessa. Kirjelmässä muun muassa ehdotettiin, että toimikunta pyytäisi Turun Kuuromykkäin yhdistyksen silloista puheenjohtaja maisteri Edv. Lückiä perustamaan raittiusseuran kuuromykillä Turkuun. Toimikunta tietysti hyväksyi tämän ehdotuksen. Maisteri Lück kutsui kaikkia kuuromykkäiä kokoukseen keskustelemaan raittiusseuran perustamisesta. Niin Turun kuuromykat kokoontuivat Kuuromykkäin yhdistyksen omaan huoneustoon Horttokujan 2:ssa 20 p:nä syyskuuta 1905. Mukana oli muutamia kuuromykkäin opettajia. Maisteri Lückin pitämän alustuksen johdosta syntyneen keskustelun jälkeen päätettiin perustaa raittiusseura, jonka nimeksi päätettiin panna Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys. Tähän seuraan liittyi heti 17 jäsentä. Silloin päätettiin pyytää Raittiuden Ystävien seuralta oikeutta saada liittyä siihen paikallisyhdistyksenä. Seuran ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin opettaja J. K. Palomaa ja johtokuntaan opettajatar neiti Ester Erich (myöhemmin rouva Bergroth), maisteri Lück, opettaja Elis Vilkki (Eliander), rouva E. Virtanen ja neiti M. Vikström, nykyinen rouva Vikstedt. Näin syntyi tämä raittiusyhdistys ja tämä pieni siemen on kasvanut suureksi, toimien keskeytymättä täsmälleen 25 vuotta. Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistyksen toimesta on pidetty paljon opettavaisia raittiusesitelmiä yhdistykselle hankittujen raittiusopetusvälineiden avulla kuuromykillä ei ainoastaan Turussa, vaan myöskin ympäri Suomea. Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys, jonka syntysanat lausuttiin Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen Turun piiritoimikunnan kokouksessa, liittyi väkijuomia vastaan taistelijaiv riveihin estämään kuuromykkiä kurjuuteen vaipumasta. Sen tunnuslauseena on ollut "Suomen kuuromykat raittiiksi". Raittiuspuhujina ovat esiintyneet seuran toimihenkilöt, alkuaikoina useat kuuromykkäin opettajat, niinkuin opettajat J. K. Palomaa, E. Vilkki, maisteri Edv. Lück ynnä useat kuuromykat itse, nimittäin hra Frans Talvikoski, rouva Elin Virtanen y. m. ja loppuaikoina enimmiten kuuromykat itse.

Opettaja Palomaa on innokas raittiusyöntekijä, m. m. on ollut seuran puheenjohtajana alkuaikoina yhtämittaa 16 vuotta ja edelleen pitänyt lukemattomia valaisevia raittiusesitelmiä. 9 vuotta sitten hän työnpuhujien takia jätti puheenjohtajan toimen itse kuuromykkien käsiin, mutta tahtoi jatkaa edelleen raittiusyötä raittiusesitelmien kautta. Siis kuuromy-

kät ovat hänelle suuressa kiitollisuuden velassa uupumattomasta raittiustyöstä.

Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistyksen toimintaa on Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen Turun piiri-toimikunta tukenut ja auttanut jokavuotisella rahanavustuksella. Yhdistys on myöskin saanut Suomen Kuuromykkäin Liitolta rahanavustuksia. Se on 25 vuoden aikana saanut taloudellista tukea ja apua monin tavoin. Se tahtoo esitelmien ja puheitten kautta valaista kuuromykyille kuinka alkoholissa on murhaavaa myrkyä, joka tekee ihmiset onnettomiksi ja kurjuuteen vaipuviksi.

Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistyksen toimesta on lähetetty raittiuspuhujia joka vuosi muuallekin esitelmöitsemään kuuromykyille. 25 vuoden aikana on käyty pitämässä raittiusesitelmää kuuromykyille seuraavissa paikoissa: Helsingissä, Tampereella, Salossa, Loimaalla, Tyrväällä, Kiikassa, Huittisissa, Porissa, Kokemaellä, Vaasassa, Kurikassa, Ilmajoella, Seinäjoella, Lapualla, Alavuudella, Viipurissa, Lappeenrannassa, Kotkassa, Hollolassa, Iitissä, Valkealassa, Luumäellä, Sortavalassa, Lahdessa, Inkeröisissä, Riihimäellä, Forsassa, Pöytyällä, Hausjärvellä, Paraisilla, Halikossa, Ahvenanmaalla, Jyväskylässä, Hangossa, Tammisaaressa ja Taalintehtaalla. Viime aikoina on ruvettu aivan joka vuosi käymään Salossa, Paraisilla, Kiikassa ynnä Turun ympäristössä pitämässä raittiusesitelmää kuuromykyille. Viime aikoina matkaraittiuspuhujina ovat esiintyneet itse kuuromykyt, nimittäin hrat Edwin Raitanen, Armas Vilkki, Janne Lehtimäki, Justus Heino ja allekirjoittanut E. Savisaari.

Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys on koettanut tehdä niin paljon työtä kuin varat ja avustukset riittävät.

Yhdistyksen jäsenluku on ollut 40—75. Sillä on oma raittiuskirjasto ja paljon raittiusopetusvälineitä.

Puheenjohtajina ovat olleet 1905—1920 opettaja J. K. Palomaa ja 1921 eteenpäin E. Savisaari.

Varapuheenjohtajina ovat olleet 1905—1910 neiti E. Erich, 1911—1913 hra A. Vilkki, 1914—1920 E. Savisaari, 1921 E. Raitanen, 1922 J. Lehtimäki ja 1923 eteenpäin E. Raitanen.

Sihteereinä ovat olleet 1905—1907 opettaja E. Vilkki, 1908 opettaja Palomaa, 1909—1917 E. Savisaari, 1918—1920 rouva M. Vilkki, 1921 E. Raitanen, 1922—1926 neiti Hilda Kauppinen ja 1927 eteenpäin J. Lehtimäki.

Rahastonhoitajina ovat olleet 1905—1911 rouva E. Virtanen, 1912—1917 opettaja J. K. Palomaa ja 1918 eteenpäin E. Savisaari.

T. K. R. Y:llä on oma komea lippu, jonka luonnoksen on piirtänyt taiteilija Sävele Angervo ja on lipun ommellut neiti W. Kyllönen. Lippu vihittiin tarkoitukseen vuonna 1915.

Lopuksi pyydän lausua sydämellisimmät kiitokset kaikille arvoisille henkilöille, jotka ovat tavalla tai toisella auttaneet sen toimintaa 25 vuoden aikana. Raittiustyö jatkuu edelleen kovaakokeneitten kuuromykkien kohottamiseksi siveelliseen ja raittiiseen elämään! Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistys elä-

köön ja kasvakoon koko Suomen kuuromykkien hyväksi ja isänmaan kunniaksi. E. Savisaari.

## MITÄ HYÖTYÄ JA MITÄ VAHINKOA MINULLE ON KUUROUDESTANI

Kilpakirjoitus

Minulle on kuurodestani se hyöty, etten kuule tovereitteni rumia puheita, jos satun sellaiseen seuraan. Saan elää omaa hiljaista elämäni kaiken hälinänkin keskellä ja ajatella omia kauniita ajatuksiani. Minua eivät voi heidän rumat puheensa saastuttaa, elleivät he aivan erityisesti niitä ryhdy minulle selittämään. Mutta silloin minä aivan yksinkertaisesti voin kääntää heille selkäni ja olla turvassa. Minua eivät viettele tanssimusiikin kiehtovat säveleet kevytmieliseen ja huikentelemaan elämään. Sitäpaitsi kevytmieliset toverit eivät huolikaan minua kuuroa hauskakaan seuraansa. En kuitenkaan sitä sure. Kun olen ahkera ja huolellinen, saan hauskuutta muullakin tavalla yllin kyllin. Hyvistä kirjoista voin ammentaa rauhassa hyviä neuvoja ja opetuksia itselleni. Hiljainen ahkeruus tuottaa minulle loppumatonta siunausta. Miten usein olenkaan kiittänyt Jumalaa kuurodestani, ollessani pakotettu työskentelemään sellaisten toverien parissa, joilla on tapana puhua rumia ja laiskotella. Minä olen saanut kaiken pahankin keskellä rauhassa tehdä työtä, ajatella omia ajatuksiani ja elää omaa hiljaista ja siunattua elämäni. Hyvät ja vakavamieliset toverit viihtyvät paremmin minun seurassani. He ymmärtävät antaa paremmin arvon kuuron hiljaiselle ja yksinkertaiselle elämälle. Siitä minä olen kiitollinen kuurodelleni. — —

Mutta suuret vaarat ja vahingotkin väijyvät minua kuurouteni vuoksi. Sentähden täytyy minun olla hyvin varovainen ja huolellinen. Liikkuessani ulkona voisin helposti joutua auton alle, kun en kuule sen varottavaa törähdystä ja hevosmies voi ajaa minut kumoon huolimattomasti tien yli kulkiessani. Jos menen ajattelemattomasti radalle kävelemään, voin joutua takaapäin porhaltavan junan ruhjottavaksi. Huonot ja kateelliset toverit voivat helposti levittää minusta väärää ja halpamaisia puheita toveri-piirini keskuudessa ja näin vaikeuttaa entistäinkin tukalaa elämäni. Työnantaja maksaa minulle tavallisesti huomion palkan kuin kuuleville. Minä tahtoisin niin mielelläni kuulla kaikkea kaunista. Hartaimmin haluaisin kuulla äitini armaan äänen. Lintusten iloinen liverry on minulle arvoitus. Tahtoisin niin mielelläni mennä kirkkoon ja muihin jumalanpalvelustilaisuuksiin, mutta minun on vaikea ymmärtää siellä puhetta. Kaikki elämän äänet jäävät minulta kuulematta. Sentähden on oma äänenikin kolkko ja soinnuton. Kuitenkin tahdon olla tyytyväinen elämäni. Odotan ilolla sitä luvattua päivää, jolloin minunkin korvani avataan, jolloin minunkin kieleni soinnukkaasti ylistää Korkeimman nimeä. Silloin kaikki ne vaarat ja vaivat, joita meillä kuuroilla tässä maailmassa on, ovat ohitse. *Signe Korhonen.*





# URHEILUOSASTO



## TIETOJA RUOTSIN KUUROJEN URHEILUHARRASTUKSISTA

Elokuun viimeiset päivät olivat tärkeitä päiviä Ruotsin kuurojen urheiluelämässä. Noina päivinä nim. tapahtuivat Östermalmin urheilukentällä Tukholmassa Ruotsin kuurojen urheilijain mestaruuskilpailut. Neljä tunnetuinta Ruotsin kuurojen urheiluseuraa ottivat niihin osaa, nim. "Surd" Göteporista, "Hephata" Tukholmasta, "Dövstummania" Malmöstä sekä eräs seura Växjösta. Lauantai-iltana kello 15 alettiin kilpailut jokseenkin monilukuisen yleisön niitä seurattessa. Sunnuntaina jatkettiin niitä klo 13 ja päättyivät ne vasta klo 18. Yleisöä oli saman verran kuin edellisenäkin päivänä. Katselijain joukossa nähtiin useita kuurojen opettajiakin sekä koulun oppilaita. Niinpä Manillan kuurojenkoulun johtaja E. Jungner rouvineen seurasi uteliaana kilpailujen kulkua. Tulokset olivat jokseenkin hyvät ja voitiin ilolla merkitä muutamia uusia ennätyskiäkin. Göteporin urheiluseura "Surd" saavutti useimmat voitot. Sen jälkeen tuli Tukholman "Hephata". Kolmannelle sijalle tulivat malmölaiset. Loppujuhla palkinnonjakoinen pidettiin hotellilla Atlanticissa. Yli 100 henkeä oli läsnä. Heidän joukossaan olivat m. m. kilpailujen kuulevat avustajat ja palkintotuomarit. Voittokokoelma täytti kaksi kokonaista pöytää. Voittajat saivat vastaanottaa palkintonsa johtajan rouva Jungnerin kädestä. Hra Oscar Rydén Göteporista luki tulokset sekä ilmoitti uudet ennätykset. "Surd" voitti kuuromykkäinopettajain lahjoittaman kiertopalkinnon. Palkintojen jaettua piti hra Rydén puheen, jossa hän m. m. kehoitti Ruotsin kuuroja urheilijoita väsymättömästi urheilua harjoittamaan, jotta Ruotsin kuurot saisivat huomattavamman sijan kohtaloveriensä rinnalla koko maailmassa. Juhla päättyi klo 1.

Vertailun vuoksi mainitsemme tässä kilpailujen tuloksetkin.

100 m. juoksu: 1) Nils Rahmn 11,6; 2) Patrik Ek 11,8; 3) K. Ljungberg 12.

400 m. juoksu: 1) Patrik Ek 55,6; 2) Karl Ljungberg 57,7; 3) H. Krona 61,4.

1,500 m. juoksu: 1) Carl Viberg 4.30,9; 2) G. Larsson 4.36,5; 3) Ö. Eriksson 4.42,5.

5,000 m. juoksu: 1) C. Viberg 17.28,4; 2) G. A. Larsson 17.46,9.

Pituushyppy: Nils Rahmn 6,02 m.; 2) Patrik Ek 5.64,3; 3) V. Vestling 5.58.

Korkeushyppy: V. Vestling 1,55 m.; 2) P. Ek 1,45.

Seiväshyppy: 1) P. Ek 3,13 m.; 2) Åke Bredström 2,80; 3) Erik Edman 2,70.

Kuulavyöty: 1) Nils Rahmn 11,53 m.; 2) V. Vestling 10,78; 3) A. Figoni 8,93.

Keihäänheitto: 1) V. Vestling 47,25 m.; 2) A. Figoni 41,60; 3) O. Ohlsson 38,44.

Kiekko: 1) Nils Rahmn 34,32 m.; 2) V. Vestling 34,17.

Viestinjuoksu: 4×100: 1) Surd 48,9 sek.; 2) Hephata 50,1; 3) Malmö 50,2.

Viestinjuoksu 1,500 m.: 1) Surd 3.50,1; 2) Tukholma I 3.58,2.

## KANSAINVÄLISET K.M. URHEILUKISAT NÜRNBERGISSÄ 1931

vaativat nyt vakavaa huomiota kuuromykkäurheiluväen taholta. Muutamienkin urheiluedustajien lähettäminen maksaa paljon, sillä matka on pitkä ja valuuttamme on alhainen, kuten ulkomailla liikkuneet kokemuksesta tietävät. Tarvitaan siis runsaasti varoja. Valtiolta ei saada tarkoitukseen mitään. Senvuoksi on jokaisen seuran ja yksityisen jäsenen velvollisuus ryhtyä nyt keräämään varoja Nürnbergin matkaa varten. Sisäministeriö on myöntänyt keräykselle asianomaisen luvan. Listoja saavat halukkaat tilata puheenjohtajalta os.: Herra Eino Karilas, Helsinki, Linnankatu 5, C. Ripeästi siis nyt toimeen keräämään sekä kuulevilta että kuuroilta avustusta, että Suomen sinivalkoinen ristilippu saataisiin useammankin keran liehumaan Nürnbergin stadionin voittotangossa ensi vuoden elokuussa. Liittohallitus.

## TIEDONANTO

Kuuromykkäin Urheiluliiton hallitus on Sulo Vuokon muistokiertopalkinnon sääntöjen 8 §:n myöntämällä oikeudella päättänyt muuttaa sanottujen sääntöjen 3 § siten, että vast'edes kiertopalkinnosta kilpaillaan *ainoastaan seurvainvälisessä 4×100 m viestinjuoksussa.*

Tähän muutokseen on hallitus ollut pakoitettu vakavan harkinnan jälkeen, koska nykyisillään ei kyseellinen kiertopalkinto vastaa sen sääntöjen 1 §:n edellyttämää tarkoitusta. Yksi ja sama seura, joka edullisten olosuhteiden vaikutuksesta, omaten muutamia parhaita huippukykyjä, on vuosi vuodelta yivoimaisella pistemäärällä voittanut kiertopalkinnon haltuunsa, jonka vuoksi mielenkiinto palkinnon voittamiseen on multa hävinnyt. Hallitus toivoo, että tämä sääntöjen muutos panisi muutkin seurat yrittämään parastaan kiertopalkinnon voittamiseksi, koska 4×100 viestissä on kaikilla mahdollisuudet jokseenkin tasaväkiseen kilpailuun. Kiertopalkinnon arvo kohoaa suuresti, kun siihen on omis-

tukset useammallakin seuralla, ja on se omiaan innostamaan ja antamaan jännitystä kilpailuille, kun ei edeltäpäin voida sanoa, kenelle se taas joutuu. Ja onhan voittavan seuran taholta aikaisemmin tehty ehdotus kilpailuajan lyhentämiseksi, koska ei palkinto kykene herättämään sitä mielenkiintoa urheiluihin kuin sen tulisi. Kilpailuajaa ei voida lyhentää — se on vastoin tarkoitusta — mutta toivottavasti tämä muutos tekee sen nyt kiintoisammaksi ja antaa sysäyksen muillekin seuroille panemaan parastansa Sulo Vuokon "Karhun" voittamiseksi, tulevan kesän mestaruuskilpailuissa.

Helsingissä syyskuulla 1930.

*Liittoballitus.*

## JÄSENTENVÄLISIÄ KILPAILUJA



H.K.U.-seuran jäsenkilpailujen osanottajat ja palkintotuomarit.

H:GIN K.M. VOIMISTELU- JA URHEILUSEURAN jäsentenvälinen 5-ottelu kokosi 13 mieheen nousevan osanottajasakin Kallion urheilukentälle 7 p:nä syysk. Se lienee ennätysmäärä mainitussa kilpailulajissa seuran toiminta-aikana. Sekin oli siitä erikoinen, että se oli ensi kerran avoinna kaikille K.U.L:n alaisille seuroille kilpailtavaksi. Tätä osanotto-oikeutta hyväkseen käytti tällä kertaa vain 2 toispaikkakuntalaista, nim. k.m. suururheilijat V. Kaurela ja I. Valtonen Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijoista. Semmoinen toimenpide onkin mitä tarpeellisin urheilun eteenpäinviemisessä K. U. L:ssä, jolla on ollut tähän asti vain yksi kaikille jäsenille avoinen kilpailu mestaruuskilpailujen muodossa. Tänä vuonna tätä toimenpidettä, s.o. herra B. Kasken aatetta noudattavat toistaiseksi kaksi seuraa, nim. Turun Valpas ja H:gin K. V. U.-seura.

Kilpailupäivän ilma oli raa'an kolea ja yli kentän puhalsi viimainen pohjoistuuli. Näistä syistä ottelijoiden oli kiis-

## ILMAISEKSI

pääsee K.U.L:n vakinaisjäseneksi se, jonka ilmoittautumisnumero on

**200**

Toisin sanoen: hänen ei tarvitse maksaa vakinaista jäsenmaksua, joka on 50 mk. Tähän mennessä on 140 jäsentä jo ilmoittautunut. Ilmoittautumiset jäsenmaksuineen lähetetään osoitteella: Eino Karilas, Helsinki, Linnankatu 5, C.

## Kiiruhtakaa

joukolla liittymään

KUUROMYKKÄIN URHEILULIITTOON!

televä lämpimissä verryttelypukimissaan. Rata oli kilpailtavassa kunnossa samaten kuin kenttään. 100 m juostiin ja pituutta hypättiin vastatuuleen.

5-ottelu alettiin 100 m juoksulla, jossa juoksi kerrallaan 3 miestä. Siinä oli Kaurela kaikkia nopeampi pinkoja.

Sitten oli kuulantyyntö vuoro, jossa Kaurela työnsi rautavehjetä kolmatta metriä pitemmälle kuin toiset kilpailijat yhdessä. Hänen ensimmäinen työntönsä jäi sittenkin kilpailun parhaaksi ja muutkin työntönsä kantautuivat yli 12 metrin viivan.

Sitten tuli pituushyppy, jossa Kaurela osoitti taas etevämyyttään, hypäten puolen metriä parempia pituuksia kuin K.U.L:n Lahden mestaruuskilpailuissa. Hänen toinen hyppynsä hypättiin neljännesmetrin päähän 6 metrin viivasta. Toiseksi hypäsi Valtonen itsensä viimeisellä hyppyllään.

Sitten oli keihäänheitto, jossa Kaurela päätti yllättävästi tämänvuotisen keihäsmestarin H. Vikbergin, singahutti keihästä kolme ja puoli metriä pitemmälle. Paitsi 3 keihäriä, muut otelijat eivät osanneet heittää oikein. Sen takia ensimmäinen keihäs katkesi keskikohdaltaan ja toinenkin oli vähällä katketa, mutta se sidottiin ajoissa lujasti narulla. Se osoitti, että seuran jäsenissä on paljon parantamisen varaa tyyliensä ja tekniikkansa suhteen.

Sen jälkeen tuli jännityksellä odotettu 1500 m juoksu. 13-päinen joukko lähetettiin matkaan. Pitkän jonon venyminen antoi katselijoille runsaasti silmänruokaa. Valtonen otti johdon, kintereillään A. Helenius. 400 m juostua Valtonen ja Helenius irtautuivat joukosta, siten muodostaen oman eturyhmänsä. Viimeiselle kierrokselle lähdetessä Valtonen vielä johti Heleniuksen takaa-ajamana, mutta viimeiselle kiertelulle tullessa Helenius ohitti Valtonen ja pinnisti lujaa 150 metriä, jättäen kilpailijaansa noin 20 metriä. Valtonen juoksi ryhmänrohkeasti itsensä kuitiksi raskaassa, kuumaksi käyneessä verryttelypuvussaan. Kolmantena päätyi Kaurela jätettyään toiset "juoksijaspesialistit" yllättävän kauas.

Tässä ottelussa Kaurela ja Valtonen olivat omaa luokkaansa. Olkoot he vain opiksi ja kannustimeksi toisille otelijoille utteraan ja sitkeään ponnistukseen tästedeskin. Kaikki toiset otelijat suorittivat ottelun loppuun, mikä seikka on sen ilahuttavampi kuin parhaat tulokset.

Ottelussa saavutettiin seuraavat parhaat tulokset:

1) V. Kaurela, H.K.U., 358,52 pistettä; 2) I. Valtonen, s.a, 339,61 pist.; 3) H. Vikberg, H.K.V.U.S., 320,03 pist.; 4) A. Helenius, s.a, 307,31 pist.; 5) B. Ahbäck, s.a, 301,89 pist.; 6) A. Nordström, s.a, 300,42 pist.

Kaurelan yksityistulokset olivat: 100 m:llä 12,6; kuulantyyntössä 12,16 m; pituushyppässä 575; keihäänheitossa 45,80; 1500 m:llä 5,02,5; Valtonen 13,2; 9,15; 532; 43,69; 4,47; H. Vikbergin 13,3; 9,21; 505; 42,37; 5,22; Ahbäckin 13; 9,09,5; 503; 29,09; 5,22,3; Heleniuksen 13,3; 7,38,5; 513; 30,28; 4,42.

*Deaf-Jack.*

TURUN K.M. U.-SEURA "VALPPAAN" jäsenten keskeiset kilpailut suoritettiin viime syyskuun 13—14 p:nä Urheilupuistossa. Osanottajia oli 9, joista 3 naista ja 1 vierasseuralainen, Paavo Valtari, "Hämeenlinnan k.m. Urheilijoista". Kun ensimmäisen kilpailupäivän ohjelma oli ehditty suorittaa loppuun ja oltiin aikeissa lähteä pois puistosta, tuli P. Valtari portilla vastaan suoraan junasta, mutta kuitenkin annettiin hänen juosta yksinään 1,500 m matkan. Seuraavan päivän aamuna jatkettiin vielä kilpailua 3000 m juoksulla. Molempina kilpailupäivinä ilma oli koleata, mikä vaikutti tuloksiin huonontavasti, varsinkin juoksuihin. Vieraan osanottajan mukana olo jäsentenvälisissä kilpailuissa ei heti voi tuottaa mitään kohottavaa vaikutusta, vaan on sitä jatkettava edelleen ja odotettava muutamia vuosia, josko seurojen keskeinen yhteistoiminta tuottaisi hedelmiä.

5-ottelussa (100 ja 400 m juoksut, kuulantyyntö, kiekon ja keihäänheitto) saivat pisteitä seuraavat urheilijat: P. Palmu 294,71 pist. (13,1, 59,8, 8,17, 22,24 ja 34,95); E. Hollo 291,29 pist. (14,1, 59,2, 8,74, 24,23 ja 33,54) ja A. Forsell 287,77 pist. (14,9, 66,4, 9,29, 27,00 ja 39,89). 1500 m juoksu: P. Valtari 4,29,7, P. Niinikangas 4,46,5, A. Järvinen 4,50,00 ja E. Hollo 5,14,00. 3000 m juoksu: P. Valtari 10,02, P. Niinikangas 10,07,2, A. Järvinen 10,24,5 ja

E. Hollo 10,54,2. Naisten 100 m juoksu: Martta Nieminen 15,5, toisena saapuivat maaliin yht'aikaa Saara Iso-Ettala ja Afra Eloranta, joiden kesken täytyi suorittaa uusinta, jonka ensinmainittu voitti ajalla 15,7 ja A. Eloranta jäi hänestä 2 metriä.

**HÄMEENLINNASTA**

Sunnuntaina syysk. 21 p. tekivät Hämeenlinnan kuuromykkäin yhdistyksen jäsenet perunaretken Perttulan Norjaan.

Kuten lukijat tietävät täytti herra Axel Fleischer Norjassa 70 vuotta syysk. 13 p. tänä vuonna. Rouva Emma Hedman, herra Fleischerin sisar, Suomessa järjesti veljensä 70-vuotissyntymäpäivän johdosta kahvipidot tulijoille. Kauniilla kahvipöydällä seisoivat veljellisessä sovussa Norjan ja Suomen pienoisliput.

Rouva Hedman näytti norjalaista sanomalehteä, jossa oli herra Fleischerin kuva ja kirjoitus hänestä. Herra Fleischer oli lähettänyt lämpimät kiitoksensa ja tervehdyksensä rouva Hedmanin kautta toimitettavaksi suomalaisille ystävilleen, jotka häntä olivat muistaneet onnittelevilla syntymäpäivänään.

Päivä oli silloin pilvinen ja sataa lojotti tuon tuostakin, mutta Norjan tuvassa oli ihmeen kodikasta olla suuren takkatulen iloisesti räiskyessä. Oli joukossamme yksi pääkaupunkilainenkin ja hän vakuutti, että hänellä oli hauskaa kuin seitsemännessä taivaassa. Suotta ei Perttulan Norjaa kiitetä. Se on todella kuin keidas erämaassa. Siellä käynyt matkalainen virkistyy ja saa uusia voimia ja uutta intoa.

Jumala siunatkoon Perttulan Norjaa ja sen jalomielistä haltijaväkeä. I. Y.



**NORJA.** Norjan kuurojen liiton puheenjohtaja, hra Johs. Berge sai äskettäin vastaanottaa lahjana 5000 mk., mikä summa on käytettävä mainitun liiton tarpeisiin. Lahjoittaja ei ilmaise nimeään, mutta sanoo olevansa kuurojen hyvä ystävä.

— Täyttäessään 70 vuotta joutui Norjan kuurojenliiton nykyinen puheenjohtaja, hra Axel Fleischer monien kunianosistusten esineeksi. M.m. lähetti joukko hänen suomalaisia ystäviään hänelle tervehdyssähkösanoman, josta hra Fleischer kiittää.



**ESITELMÄPÄIVÄT TURUSSA.** T.k. 13—15 p:nä pidettiin Turun kuuromykkäinyhdistyksen toimesta Turun ja sen ympäristön kuuromykkäille onnistuneet esitelmäpäivät, jotka järjestyksessä olivat kahdenneitoista. Osanottajia näille valituspäiville oli tullut toistasataa. Ne aloitettiin mai-

nitun yhdistyksen huoneustossa Yliopistokadun 6:ssa. Alkajaisilaisuudessa piti opettaja J. K. Palomaa tervehdyspuheen kosketellen siinä m. m. kuuromykkäin jatko-opetusta, joka meillä parhaillaan on pohdinnan alaisena. Puhuja korosti myöskin kirjallisuuden viljelemisen välttämättömyyttä yhtenä jatko-opetuksen osana kuuromykkäille.

Esitelmäpäivien ohjelma oli varsin runsas. Esitelmää pidettiin toistakymmentä. Niitä pitivät kuuromykkäin asian johtohenkilöt, opettajat ja kuuromykkäit itse. Opettajatar A. Nyström esitelmöi Islannin maasta ja kansasta. Rovasti H. Nyberg, joka myöskin piti hartaushetken sunnuntaina osanottajille täkäläisen kuurojenkoulun juhlasalissa, esitti viittoon ja puhuen Selma Lagerlöfin teoksen "Skandinaviallisen keisarin". Johtaja E. J. Pesonen piti esitelmän Portugalin maiden kuuromykkäin jatko-opetuksesta. Opettaja J. K. Palomaa esitelmöi museoista ja esitti matkahavaintojaan Pariisista maailmankaupunkina. Kirjaltaja E. Karilas Helsingistä piti esitelmän senaattori Yrjö Sakari Yrjö-Koskisen, jonka 100-vuotissyntymäpäivää vietetään ensi joulukuun 10 päivänä, ja esitti ajatuksiaan aiheesta: Mitä hyötyä ja vahinkoa on kuuromykkyydestä. Opettaja U. Kierimo esitelmöi kuuromykkäin puhe- ja viittomakielestä. Opettaja I. Lehtinen esitelmässään antoi neuvoja kananhoidossa. Puuseppä B. Kaski lausui ajatuksiaan yhteiskunnallisesta elämästä ja kertoi matkastaan kuuromykkäin urheilukilpailuihin Lahdessa. Vaatturi E. Savisaari esitelmöi raittiuden merkityksestä kuuromykkäille.

Esitelmäpäivien osanottajat tekivät myöskin opintoretken Turun tullimuseoon, jossa asessori W. G. Pesonius laajasti ja mielenkiintoisesti esitti tämän maamme alallaan suurimman ja parhaiten järjestetyn museon nähtävyyksiä. Valaisevaa ja selvää esitystä, joka tulkittiin viittomalla, seurasivat kuuromykkäit tarkkaavaisina.

Ensimmäisen päivän illalla oli osanottajille järjestetty illama omine puheineen, esitelmineen, näytelmäkappaleineen y. m. ohjelmakohtineen.

Esitelmäpäivien yhteydessä toimeenpani kuuromykkäin urheiluseura Valpas sekä miehille että naisille 13 päivänä urheilukilpailut, jonka palkinnot jaettiin voittajille sunnuntai-iltana. Voitot jakoi urheiluseuran puheenjohtaja B. Kaski. Viimeisten esitelmien päätyttyä pidettiin valituspäivien lopettajaiset, joissa Turun kuuromykkäinyhdistyksen puheenjohtaja puheessaan teki selkoa niiden tuloksista kiittäen esitelmäsihteerit ja toisia valituspäiväin avustajia uhrautuvasta palkattomasta työstä. Puhuja toivoi, että tulevat esitelmäpäivät saataisiin jo pitää tilavammassa huoneustossa ja kehoitti sen vuoksi kaikkia osanottajia uutterasti kokoamaan yhdistyksen keräyslistoilla varoja uutta kotia varten. Hän myöskin toivoi, että suuri yleisö myötätunnolla rahalahjoja antaen muistaisi tätä kuuromykkäin uuden kodin hommaa.

Lopuksi piti rovasti H. Nyberg mieleenpainuvan rukouksen kiittäen Häntä, jolta aistivillillekin kaikki hyvä anto tulee.

**NEITI NAEMA HELSINGIUKSEN 70-vuotispäivä** Turussa muodostui kauniiksi juhlapäiväksi. Monet sukulaiset, ystävät ja tuttavat kävivät häntä onnittelemassa, lähettivät kukkia, kirjeitä, sähkösanomia ja lahjoja. Onnittelevien sähkösanomia saapui m.m. Aistivilliskoulujen tarkastajalta, miltei kaikkien kuurojenkoulujemme opettajakunnilta. Samoin muistivat monet entiset oppilaat 70-vuotiaasta opettajaansa. Aamupäivällä kokoontui joukko hänen ystäviään kunniantervehdyskelle. Silloin piti Turun kuurojenkoulun johtaja E. J. Pesonen puheen kiittäen päivän sankaritarta kaikesta, mitä hän maamme kuuroille opettajana ja ystävänä on ollut. Puheeseen vastasi neiti Helsingius syvämielteisellä, vakavalla puheella kertoen mielenkiintoisesti työnsä ja elämänsä vaiheista. Luettiin myöskin saapuneita tervehdyssähkösanomia sekä eräs kaunis runo, merkkipäivän johdosta sepitetty. Turun kuurojen yhdistyksen puolesta piti hra Savisaari puheen ja antoi neiti Helsingiuskelle kukkalaitteen.

Vaikkakin 70-vuotias on saanut jo parin vuosikymmenen kuluessa paljon kärsiä ruumiin heikkoutta ja sairautta, niin on hän henkisesti erittäin pirteä ja seuraa lämpimällä harastuksella tapahtumia kuurojen maailmassa ja erittäinkin ent. oppilaitensa keskuudessa.



**ANTON LEHTINEN**, Tampereella, täytti syysk. 5 päivänä 50 vuotta. Hän on syntynyt Suodenniemellä v. 1880. Kävi Jyväskylän k.m. koulun ja sitten antautui suutarin alalle kehittyen taitavaksi suutariksi. Viime aikoina on hän perustanut oman jalkinekkikkeen. Nuorena oli hän innokas urheilija, etenkin hiihtäjä ja on hän edelleenkin kannattanut urheiluseuran toimintaa k.m. yhdistyksen monivuotisena jäsenenä. Rehdille vanhalle pojalle onnitelomme.

**LOKAK. 1 P:NÄ** täyttää Tampereen k.m. yhdistyksen puheenjohtaja neiti *Siiri Talvia* 45 vuotta. Hän on ollut monet vuodet uskollisena toiminnassaan k.m. yhdistyksen hyväksi, niin että nuoremmat kutsuvat häntä yhdistyksen "äidiksi". Maltillinen ja aina sovittelija nti Talvia on saavuttanut jäsenistön kunnioituksen. Uhrautuvalle puheenjohtajalle onnitelomme ja toivomme edelleen runsasta sisältörikasta elinikää. **K. A.**

**65 VUOTTA** täytti 20 p. kesäkuuta Vaasassa neiti *Hanna Anttikoski*. Hän on Pietarsaaren k.m. koulun oppilaita. Koulusta päästyään hän asettui asumaan Vaasaan v. 1900,



jolloin hän sai työpaikan puuvillatehtaalla. Siitä asti on hän ammatissaan pysynyt ja käsivoimansa on kehittynyt täsmällisesti, joten hän on työskennellyt siellä 30 vuotta. Vanhuutensa vuoksi hän lopetti kuitenkin työnsä tämän vuoden helmikuussa, jolloin sai elinkautisen eläkkeen. Menneinä aikoina hän säännöllisesti joka viikko kulki ompeluseuroissa ja muissa kokouksissa ja edelleenkin kokousten jälkeen hän piti iltahartaushetken, nimittäin viittäsi "Isä meidän" ja "Herran rukouksen". Muuten hän on luonteeltaan vakava ja rauhaa rakastava. Hän on Vaasan k.m. yhdistyksen huomattavimpia ja vanhimpia jäseniä. Merkkipäivänsä johdosta sai hän tovereiltaan runsaasti onniteluita.



**50 VUOTTA** täytti elokuun 28 p:nä työmies *Jubo Loima* Huittisissa. Hän on syntynyt Huittisissa ja käynyt Jyväskylän kuuromykkäkoulun.

**KUOLLUT.** Syyskuun 4 p:nä kuoli Helsingissä sairaahuoneella neiti *Aina Mattsson* Lemlannin pitäjältä Ahvenanmaalta. Vainaja oli kuuroksi tullut myöhemmällä iällä ja oli jonkun aikaa opiskellut huulilukemista Porvoon kuuromykkäkoulussa.

Ahvenanmaan kuuroiden keskuudessa oli hän johto-asemassa ja esiintyi heidän kokouksissaan ja jumalanpalvelustilaisuuksissa avuliana toimihenkilönä. Häntä muistelevat kiitollisuudella ja kaipauksella Ahvenanmaan kuurot.

Syyskuun 7 p:nä kuoli vanhempainas kodissa Ruotsissa Sundsvallissa rouva *Gurli Holmberg*, tunnetun kuuron urheilijan Valdemar Holmbergin puoliso Tammisaaresta. Muutamia vuosia sitten menivät he naimisiin ja perustivat oman, kauniin kodin Tammisaareen. Mutta pian sai nuori rouva Holmberg pitkäikäisen taudin, joka nyt katkaisi hänen elämänsä langan.

**HELSINKI.** Viime kesänä täytti Helsingin kuuroiden yhdistyksen sihteeri, neiti, maisteri *Heikel* 50 vuotta. Kun helsinkiläisillä kuuroilla kesän aikaan ei ollut tilaisuutta juhla arvoisa pidettyä sihteeritään, niin olivat he kutsuneet hänet perheineen juhlaan syysk. 21 p. yhdistyksen kauniisti koristeltuun huoneustoon, jossa onnistunut 50-vuotisjuhla pidettiin. Puheen kunniavieraille piti hra John Sundberg, joka samalla kehoitti neiti Heikelä vastaanottamaan Helsingin kuuroiden lämpimällä sydämellä antaman muistolahjan, pehmeän, mukavan nojatuolin. Sitten pantiin 50-vuotias nojatuoliinsa istumaan ja väkivät käsivarret nostivat hänet monta kertaa korkealle ilmaan. Vielä muistelivat neiti Aina Blomqvist ja hra A. Norstedt puheissaan neiti Heikelin suuria ansioita kuuroiden yhdistyksen jäsenenä,

na, ompeluseuran johtavana henkilönä, naiskerhon avustajana, myyjäisten toimeenpanijana, sihteerinä ja vakavana, hyvänä esikuvana yhdistyksen jäsenille. Neiti Heikel kertoi pitkässä puheessaan, miten hän kuuroiden keskuuteen on joutunut. Puheessaan vakuutti hän hyvin siinä viihtyneensä jo neljännes vuosisadan ajan eli noin 25 vuotta. Neiti Heikelin puhe otettiin vastaan suurella riemulla. Virvokkeita nauttiessa kului aika hauska.

**KIRKKOPÄIVÄT TAMPEREELLA** pidetään taas entisen tavan mukaan Pyhäinmiesten päivänä, marraskuun ensimmäisenä sunnuntaina. Kirkkopäivät alkavat lauantaina marraskuun 1 p:nä kello 7 Johanneksen kansakoululla, kuten ennenkin.

**KUOPION KUUROMYKKÄINYHDISTYS** järjestää marrask. 2 p:nä *pestuuillaman* kuuroidenkoululla. Ohjelmaa koetetaan saada hyvin arvokkaaksi ja monipuoliseksi. M. m. tulee näytelmä, joka aiheensa puolesta vaatii esittäjiltä näppäriä näyttelemistaitoa. — Tervetuloa savolaiset ja kainuolaisetkin oikein isolla joukolla Kuopioon nauttimaan pestuullasta.

**AISTIVIALISKOULUT.** Opettajattaret Irja Nissinen ja Olga Pantzar ovat määrätty toistaiseksi ja siksi, kunnes virka täytetään, hoitamaan edellinen Kuopion kuuromykkäinkoulun avoimena olevaa asuntolanjohtajattaren ja jälkimmäinen saman koulun avoimena olevaa opettajanvirkaa.

**RAHAINKERÄYS** Turun kuuroiden yhdistyksen oman kodin hyväksi on syyskuun puoliväliin mennessä tuottanut 26,000 mk.

**VAASA.** Myyjäiset pidettiin Vaasan kaupungissa Kristillisten yhdistysten huoneustossa huhtikuun 5 p. lauantaina klo 12 p., jolloin ompeluseurain valmistamat työt menivät erinomaisesti kaupaksi tuottaen 2334 mk 25 p. Siitä teki menot 104 mk., joten siis puhdasta tuloa 2,230 mk. 25 p. Jonkun verran töitä jäi vielä myymättä.

Viime huhtikuussa, kun rovastinna *Cesilia Tallroth* kävi tervehdymässä sukulaisansa Vaasassa, niin samalla lahjoitti hän k.m. yhdistykselle 50 mk. rahaa. Siitä pyydän lausua sydämellisimmät kiitokset V. k.m. yhdistyksen puolesta rovastinna *Cesilia Tallrothille*. *I. Kangasniemi*, Puheenjohtaja.

**LAHJOJA ÄVIKIN VANHAINKODIN VESIJOHTOA VARTEN:** *Tammisaaren* kuurot jumalanpalveluksessaan 90 mk. *Rymättylän* kuuroiden jumalanpalveluksessa: *Sandra Vallinen* 50 mk, *Martta Lehtonen* 10 mk, *Sylvi Koivukoski* 10 mk ja *Olavi Suutarla* 10 mk, *Viljam Tar'kiainen* Mikkelistä 30 mk.

## ESITELMÄPÄIVÄ

pidetään

### Viipurin k.m. yhdistyksessä

lokak. 18—19 p:nä. Kokonnutaan Keskuskansakoululle alakertaan 18 p:nä klo 18 (6) illalla, jolloin on tutustumiskokous. Seuraavana päivänä klo 13 on jumalanpalvelus. Kaikesta ohjelmasta ilmoitetaan kokoontumispaikalla. Tervetuloa!

## Seinäjoen Kuuromykkäin Yhdistys

viettä

### VANHAINPÄIVÄ

Yhteistalolla 2 p:nä marraskuuta, pyhäinmiesten päivänä, alkaen klo 10 ap. Muistakaa viettää se päivä omien vanhaan kohtalotovereittenne hyväksi. Tulot annetaan Ävikin vanhaan kodille. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

KIHLOISSA

## EEVA MIELONEN JUHO SUONINEN

Savonlinna

13. 9. 1930

Ruskeala